

Aleluja, kterým jsme se těšili po celý rok. Ani krásný zpěv Andělů *Sláva na výsostech Bohu* nezalehne v náš sluch. Na místě *Aleluja* zpívá se *Tractus*. A aby také náš zrak byl zaujat myšlenkou na naše truchlivé postavení ve světě, užívá se bohoslužebných rouch fialové barvy, vyjímaje svátky Svatých, které se však skoro nikdy neslaví v neděli.

První neděle v předpostní době sluje *Devítník*. České jméno *Devítník* pochází odtud, že tato neděle jest 9. před Velikonocemi. V latině se jmenuje *Septuagesima* (dies ante Pascha), t. j. *sedmdesátý* (den před Velikonocemi). Dvě následující neděle se nazývají *Sexagesima* a *Quinquagesima* t. j. 60. a 50. den podle starého počítání před slavností velikonoční. U nás říkáme: neděle první a druhá po Devítníku.

Neděle první po Devítníku – Dominica in Sexagesima

INTROITUS (Ps. 43, 23-26) VSTUP (Ž. 43, 23-26) Povstaň, Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? Povstaň a nezapuzuj nás navždy. Proč répellas in finem : quare fáciem tuam avértis, oblivísce- ris tribulátiónem nostram? adhásit in terra venter noster : exsúrge, Dómine, ádjuva nos et líbera nos. (Ps. ib. 2) Deus, áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. V. Glória Patri.

ORATIO – Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut, contra advérsa ómnia, Doctóris gentium protectióne muniámur. Per Dóminum.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Corínthios (2, c. 11, 19-33; 12, 1-9).

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes : cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinéte enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit. Secúndum ignobilitátem dico, quasi nos infirmi

MODLITBA – Bože, jenž vidíš, že na žádný svůj skutek nespoleháme, popřej milostivě, abychom přispěním Učitele národů byli chráněni proti všemu protivenství. Skrze Pána našeho.

ČTENÍ z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. (11, 19-33; 12, 1-9).

Bratři! Rádi trpíte nemoudré, sami jsouce moudří. Snášíte zajisté, jestliže vás někdo v porobu vrhá, jestliže kdo stravuje, jestliže kdo šídí, jestliže kdo se vypíná, jestliže vás někdo bije ve tvář. K svému zahanbení musím říci, že v té věci byli jsme jaksi slabý-

fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipiéntia dico), áudeo et ego. Hebræi sunt, et ego, Israelitæ sunt, et ego : Semen Abrahæ sunt, et ego : Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico), plus ego : in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter. A Judæis quínquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui : in itinéribus sæpe, periculis flúminum, periculis latrónum, periculis ex géneré, periculis ex gén-tibus, periculis in civitaté, periculis in solitúdine, periculis in mari, periculis in falsis frátribus : In labóre et ærú-mna, in vigíliis multís, in fame et siti, in jejúniis multís, in frígore et nuditaté. Præter illa, quæ extrínsecus sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infirmor? Quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári oportet : quæ infirmitátis meæ

mi. Ale v čem kdo se osměluje (v nemoudrosti pravím), v tom osměluji se i já. Hebreji jsou; já také. Israelity jsou; já také. Potomstvem Abrahamovým jsou; já také. Služebníky Kristovými jsou; (jako méně moudrý pravým) já více. V pracích přemnohých, v žalářích přehojně, v ranách nad míru, v nebezpečenství smrti častokrát. Od Židů pět-krát jsem dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl metlami mrskán, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den byl jsem v hlubokosti mořské, na cestách často, v nebezpečenstvích na řekách, v nebezpečenstvích od lotrů, v nebezpečenstvích od národa, v nebezpečenstvích od pohanů, v nebezpečenstvích v městě, v nebezpečenstvích na poušti, v nebezpečenstvích na moři, v nebezpečenstvích od falešných bratrů. V práci a námaze, v mnohých bděních, v hladu a žízni, v postech často, v zimě a nahotě. Bez toho, co kromě toho přichází, denní nával ke mně, péče o všechny církevní obce. Kdo

Deus : ut, quos tuis réficis abys nám, jež svými obcer-Sacraméntis, tibi étiam stvuješ Svátostmi, dopřál plácitis móribus dignánter také tobě důstojně sloužiti deservire concédas. Per líbeznými mravy. Skrže Pána Dóminum nostrum. našeho.

POZNÁMKA K NYNĚJŠÍMU OBDOBÍ CÍRKEVNÍHO ROKU - DOBĚ PŘEDPOSTNÍ

Prožili jsme se Spasitelem několik blahých neděl, rozjímající o jeho tichém a skrytém dětství a těšice se z moci, kterou ovládá veškero stvoření. Srdce naše se naplnila sladkou nadějí, že jednou budeme věčně se radovati s tímto Králem králů.

Avšak tato chvíle věčné radosti dosud nenastala! I u jeslíček cítíme při veškeré radosti, že stojíme ještě na zemi, že jest nám dosud bojovati krušný boj se světem, d'áblem a tělem. Církev svatá, která byla předobrazena Starým Zákonem, připadá si zde na světě jako národ židovský, jenž ze svatého města Jerusalema byl odveden a po 70 let držán v zajetí Babylonském. Co jsme zde na zemi jiného, než vyhnanci, zajatci a kořist všech možných nebezpečí, která na nás číhají na světě, v tomto Boha nenávidějícím Babyloně!

Církev svatá, která nás má vychovávat pro nebe a utužiti do životního boje, chce nám v předpostní době připomenouti naše vyhnanství, na něž bychom si bezmála už zvykli - k své vlastní záhubě.

Jako židé po 70 let truchlili v Babyloně, tak ona nás vede k tomu, abychom po 70 dní v roce připomínali svoje otroctví pod mocí d'ábla a tím zatoužili po svém vlastním domově - po Nebi.

Proto všechna bohoslužba v nynějším období církevního roku nám slouží k této připomínce. Neslyšme radostného

tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit, hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudinibus et divítiis et voluptátibus vitæ, eúntes suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum afférunt in patiéntia.

OFFERTORIUM (Ps. 16)
Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea : inclína aurem tuam, et exáudi verba mea; mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

SECRETA - Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivíficat nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum.

COMMUNIO - (Ps. 42, 4)
Introíbo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

POSTCOMMUNIO - Súpplices te rogámus, omnípotens

pují. Oním pak, jež padlo do trní, jsou ti, kteří uslyšeli, ale na cestě udušování bývají od starostí a bohatství a rozkoší života; a nepřinášejí užitku. A tím v zemi dobré jsou ti, kteří uslyševše slovo, uchovávají je v srdci dobrém a nejlepším a přinášejí užitek v trpělivosti.

OBĚTOVÁNÍ (Ž. 16, 5, 6-7)
Upevni kroky mé na cestách svých, aby nekolísaly šlépěje mé. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má; divotvorným učiň své milosrdenství, jež zachraňuješ doufající v tebe, Pane.

TICHÁ MODLITBA - Přinesená tobě, Pane, oběť, obživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše.

K PŘIJÍMÁNÍ (Ž. 42, 4)
Přistoupím k oltáři Božímu, před Boha, jež obveseluje mladost mou.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože,

sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in sæcula, scit quod non méntior. Damásci præpósitus gentis Arétæ regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet : et per fenéstam in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non éxpédit quidem), véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hómínem in Christo ante annos quatuórdecim, (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit:) raptum hujúsmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujúsmodi hómínem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit:) quóniam raptus est in paradísus : et audívit arcána verba, quæ non licet hómíni loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit

jest sláb, abych já nebyl také sláb? Kdo se pohoršuje, abych já nehořel? Je-li záhodno se chlubití, budu se chlubití tím, co se vztahuje k mé slabosti. Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jež jest veleben na věky, ví, že nelžu. V Damašku ostříhal místodržitel krále Areytý města Damašku, aby mě zajal, oknem jsem byl spuštěn v koši přes zeď a tak jsem ušel rukám jeho. Je-li záhodno se chlubití (nic to ovšem neprospěje), pak přejdu k viděním a zjevením Páně. Znáám člověka v Kristu, jež před čtrnácti roky byl vtržen až do třetího nebe (zda v těle, nevím, aneb mimo tělo, nevím, Bůh to ví). A vím o tomto člověku, že byl (zda v těle aneb mimo tělo, nevím, Bůh to ví) vtržen do ráje a uslyšel slova tajemná, kterých nepřisluší člověku mluvíti. Takovým se budu chlubití, sám sebou však nebudu se chlubití, leč jen svými slabostmi. Budu-li totiž chtít se chlubití, nebudu nemoudrým, neboť povím pravdu ; pomám tím však, aby někdo nemyslil o mně ví-

ex me. Et ne magnitúdo
revelatiónum extóllat me,
datus est mihi stímulus carnis
meae ángelus sátanæ, qui me
colaphizet. Propter quod ter
Dóminum rogávi, ut dis-
céderet a me : et dixit mihi :
Súfficit tibi grátia mea : nam
virtus in infirmitáte per-
ficitur. Libénter ígitur
gloriábor in infirmitátibus
meis, ut inhábitet in me
virtus Christi.

GRADUALE (*Ps. 82, 19 et 14*)
Sciánt gentes, quóniam no-
men tibi Deus : tu solus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram. V. Deus meus, pone illos
ut rotam, et sicut stípulam
ante fáciem venti.

TRACTUS (*Ps. 59, 4 et 6*)
Commovísti, Dómine, ter-
ram, et conturbásti eam. V.
Sana contritiónes ejus, quia
mota est. V. Ut fúgiant a fácie
arcus : ut liberéntur elécti tui.

EVANGELIUM † Sequéntia
sancti Evangélii secúndum
Lucam (8, 4-15).
In illo tempore : Cum turba
plúrima convenírent, et de ci-

ce, nežli co na mně vidí aneb
co ode mne slyší. A abych
pro nesmírnost zjevení se ne-
vyvyšoval, byl mi dán osten
pro tělo mé, anděl to satanův,
aby mě poličkoval. Proto
jsem prosil třikráte Pána, aby
odstoupil ode mne. Ale řekl
mi : Postačí ti moje milost, ne-
boť síla se zdokonaluje v sla-
bosti. Budu se tedy rád chlu-
biti svými slabostmi, aby síla
Kristova ve mně přebývala.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 82, 19
a 14*) Nechať poznají ná-
rodové, že jméno tvé jest Bůh;
tys jediný Svrchovaný nade
vší zemí. V. Bože můj, učň je
jako kolo a jako stéblo před
tváří větru.

TRAKTUS (*Ž. 59, 4 a 6*) Zatřá-
sl jsi, Pane, zemí a rozviklal
jsi ji. V. Zahoj její trhliny, ne-
boť se rozkymácela. V. Nechť
vyvolení tvoji uprchnou před
lukem, aby vysvobození byli.

EVANGELIUM † Pokračová-
ní sv. Evangelia podle Lukáše
(8, 4-15).
Za onoho času, když se schá-
zel zástup četný a od měst

vitátibus properárent ad Je-
sum, dixit per similitúdinem :
Exiit, qui séminat, semináre
semem suum : et dum sémi-
nat, áliud cécidit secus viam,
et conculcátum est, et vólucres
cæli comedérunt illud. Et
áliud cécidit supra petram : et
natum áruit, quia non habé-
bat humórem. Et áliud cécidit
inter spinas, et simul exórtæ
spinæ suffocáverunt illud. Et
áliud cécidit in terram bon-
nam : et ortum fecit fructum
céntuplum. Hæc dicens, cla-
mábat : Qui habet aures audi-
éndi, áudiat. Interrogábant
autem eum discípuli ejus,
quæ esset hæc parábola. Qui-
bus ipse dixit : Vobis datum
est nosse mystérium regni
Dei : céteris autem in parábo-
lis : ut vidéntes non vídeant,
et audiéntes non intélligant.
Est autem hæc parábola : Se-
men est verbum Dei. Qui au-
tem secus viam, hi sunt, qui
áudiunt : deínde venit diábo-
lus, et tollit verbum de corde
eórum, ne credéntes salvi fi-
ant. Nam qui supra petram :
qui cum audierint, cum gáu-
dio suscipiunt verbum : et hi
radices non habent : qui ad

spěchali k Ježíšovi, pravil
podobenstvím: Vyšel roz-
sevač, aby rozséval símě své,
a když rozséval, některé
padlo vedle cesty, a bylo
pošlapáno a ptáci nebeští je
sezobali. A jiné padlo na
skálu; a vzešedši uschlo,
poněvadž nemělo vláhy. A
jiné padlo mezi trní a trní
spoluvzrostlé je udusilo. A
jiné padlo v zemi dobrou a
vzešedši vydalo užitek
stonásobný. To pověděv zvo-
lal: Kdo má uši k slyšení, slyš.
I otázali se ho učedníci jeho,
co by to podobenství zname-
nalo. On pak jim řekl: Vám
dáno jest znáti tajemství
království Božího, ostatním
však v podobenstvích, aby
hledíce neviděli a poslouc-
hajíce nesrozuměli. Tento pak
jest rozum podobenství: Símě
jest slovo Boží. Těmi pak,
kteří jsou vedle cesty, jsou ti,
kteří slyší; potom přichází
d'ábel a odnímá slovo ze
srdce jejich, aby uvěřice spa-
seni nebyli. Těmi pak na
skále jsou ti, kteří když
uslyší, přijímají slovo s rado-
stí. A ti nemají kořene; na čas
uvěří a v čas pokušení odstu-